

Schovelin: Det er rent forbavsende at se for de Mennesker, der følger med, hvad der foregaar i Udlandet, og ikke fordyber sig i Referater af ligegyldige socialdemokratiske Kongresser, hvorledes store Lande som Amerika, der vil være førende og ledende i Verdensudviklingen herefter, nu søger at give alting los og hurtigst muligt vende tilbage til det frie Erhvervsliv. Wilson har allerede udtrykt det, idet han har sagt, at Forretningens Pionerer, det frie Initiativs Mænd var dem, der naturligvis nu maatte føre an, og det ærede Medlem kan være fuldt forvissat om, at det frie Næringsliv efter Krigen vil komme til at gøre sig gældende med en Styrke, som han ikke drømmer om. Jeg tror, at Tvangsorganisationernes og Fagforeningernes bedste Tid er forbi. Noget ganske andet er det, at der vil blive taget Hensyn til Arbejderne. De to Spørgsmaal har i og for sig ikke noget med hinanden at gøre. Man kan saa udmærket godt faa en fortræffelig social Lovgivning og alligevel komme til at slippe fri af den Fremtoning, der hedder Arbejderførere.

Formanden: Det 10de Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Steinke: Hvis det ærede Medlem faar Ret i, at Fagforeningernes, Organisationernes Tid er forbi, beklager jeg først og fremmest den Lejr, hvortil det ærede Medlem hører.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Nørgaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om et Tillæg til Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4423).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Inger Gautier Schmit: Det forelagte Lovforslag er fremkommet ved, at der har vist sig nogen Vanskelighed med Kirkebetjeningen ved de Kirker, hvor der ifølge Lov af 10. Maj 1912, § 30, er ansat en Andenpræst ved Siden af Sognepræsten. Dette har, navnlig i Byerne, medført en stærk Forøgelse af Kirkebetjentenes Arbejde, uden at disse har faaet en tilsvarende Forøgelse af deres Indtægt. Lovforslaget gaar nu ud paa at afhjælpe dette ved at paalægge den Kreds af Menigheden, der har ønsket en Andenpræst, Forpligtelse til selv at ansætte og bestride Udgifterne til Kirkebetjenten. Det staar Andenpræsten frit for enten at træffe Aftale med den allerede ansatte Kirkebetjent om at paatage sig Arbejdet og betale ham ekstra herfor eller drage Omsorg for, at en anden, som er dertil skikket, paatager sig Kirkebetjentens Forretning. Samtidig skal dog den omtalte Menighed betale de sædvanlige Offer og Accidenser til Sognepræsten og Kirkens Betjente.

Med Kirkebetjentenes Ønske om ekstra Lønning i Tilfælde af, at de skal gøre ekstra Arbejde, kan der jo intet være at indvende, dette er kun ret og billigt, men for en lille Særmenighed vil det betyde forøget Udgift, naar den baade skal udrede Offer og Accidenser til Sognepræsten og hans Kirkebetjening og til dens egen Præst og Kirkebetjent. Men da det vil betyde en Forringelse i Sognepræstens og hans Kirkebetjenings Løn, hvortil henregnes Offer og Accidenser, om Særmenigheden vilde fratage dem dette, maa dette heller ikke ske. Der kan maaske her være enkelte Forhold at overveje, og jeg skal senere tillade mig at foreslaa Sagen henvist til en kort Udvalgsbehandling, men skal i øvrigt, som Forholdene i Øjeblikket former sig, paa mit Partis Vegne anbefale